

Biserica Creștină Baptistă
„Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56 A
Sect.1, București

María și Marta

Februarie 2009

Ce

„Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara,
capta Dumnezeu de la noi?”

Psalmul 68:19

Nr.
43

“Tu să te ții în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeuul tău.”

Deuteronom 18:13

Contextul și momentul în care Dumnezeu transmite acest mesaj este la intrarea poporului Israel în țara promisă când le spune: *“să nu facă după urâciunile neamurilor”*

Deci având în față acest nou an, ce așteaptă Dumnezeu de la noi?

1. Dezvoltarea unei relații strânse cu El

Prima parte a versetului din Iacov 4:8, ne spune: *“Apropiati-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi.”*

Gândește-te la anul care a trecut, și gândește-te cum a evoluat relația ta cu Dumnezeu – mai bine, mai rău – și indiferent de nivelul la care te găsești nu uita că în primul rând această apropiere depinde de tine, tu faci primul pas.

2. Separarea de lume și păcat

Una din problemele cu care poporul Israel s-a confruntat a fost faptul că ei nu trăiau în totalitate după standardele lui Dumnezeu. Două versete din Judecători spun acest lucru: *“... fiecare făcea ce-i plăcea.”*

Să fi separat de păcat înseamnă să trăiești după standardele impuse de Dumnezeu. Aceasta înseamnă că uneori nu trebuie să faci doar ce-ți place.

“Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” (Galateni 2:20)

3. Încredere deplină în Dumnezeu

Cineva întreba *“Ce-L face pe Dumnezeu să zâmbească?”* Și răspunsul a fost: *“Dumnezeu zâmbește când mă încred în El.”*

Poate că nu am ajuns încă la acel nivel al încrederii neclintite, dar să nu uităm că și în acest an Dumnezeu va lucra la credința noastră prin diferite circumstanțe (bune sau rele) .

“Căci eu știu gândurile, pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.” (Ieremia 29:11)

Dumnezeu vrea ca în acest an să ne binecuvinteze, să ne dea speranța și să ne dea un viitor, iar noi pentru aceasta trebuie să ne ținem în *“totul totului tot numai de Domnul Dumnezeu.”*

Alexandru Popovici

Lumini strălucitoare

În săptămânile de după atacul japonez de la Pearl Harbor, din 7 decembrie 1941, a existat temerea că atacuri similare vor urma asupra coastei de vest a Statelor Unite. A fost ordonat un camuflaj complet. Personalul apărării civile trecea pe străzi ca să se asigure că ordinul era bine executat. Motivul era simplu – cea mai mică lumină care ar fi emanat de la ferestrele unei clădiri publice sau particulare ar fi putut atrage și servi drept călăuză pentru avioanele inamice.

Nu este deloc surprinzător că termenul “lumină” care descrie un fenomen fizic, a devenit o metaforă folosită de scriitori pentru a desemna atât pe Acela care este centrul credinței noastre, cât și manifestarea Lui în viața noastră. Lumina – alături de sare, apă și pâine – exprimă efectul avut asupra vieților noastre de către realitățile veșnice, pe care ni le-a descoperit Cel care există din veșnicie – Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

Semnificația metaforei “lumină”

Pe de o parte, lumina este un simbol al prezenței lui Dumnezeu: “*Te învelești cu lumina ca și cu o manta*” (Psalmul 104:2); “*Acolo nu va mai fi noapte... pentru că Domnul Dumnezeu Îi va lumina*” (Apocalipsa 22:5). Ea reprezintă de asemenea binele moral asociat cu persoana Lui (Coloseni 1:11-13; Efeseni 6:12). Lumina mai simbolizează primirea (prin credință) acestei revelații: “*Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*” (Ioan 8:12). În sfârșit, ea mai simbolizează efectul primirii acestei revelații în viața credinciosului: “*Odinioară erați în întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul*”. (Efeseni 5:8).

Lumina Fiului lui
Dumnezeu în inima ta va
stralucire fetei tale.

Există două elemente importante în toate aceste folosiri ale termenului lumină ca metaforă:

- Lumina simbolizează cunoașterea personală a lui Dumnezeu, cunoaștere care dă viața. Dând oamenilor cunoașterea Lui, Dumnezeu le dă viața. “*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine*” (Ioan 17:3). A-L cunoaște pe Dumnezeu – a fi într-un legământ cu El – înseamnă a avea viața, iar a avea viața de la Dumnezeu înseamnă a avea lumina. “*În El era viața, și viața era lumina oamenilor.*” (Ioan 1:4)
- Lumina înseamnă înțelegere. Cunoașterea lui Dumnezeu îi deschide omului posibilitatea de a se cunoaște pe sine și locul lui în univers: “*Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate*” (Psalmul 119:130).

Cum să fim lumini

Cum pot fi credincioșii lumina lumii? Noul Testament sugerează câteva căi, dintre care unele implică activități individuale ale comunității de credință ca un întreg. Așa cum sugerează textul din Matei 5:14-16, credincioșii trebuie să

lumineze prin faptele lor bune. În acțiunile credinciosului trebuie să existe o anumită calitate, care de fapt să spună: “Acțiunile mele sunt motivate și călăuzite de relația mea cu Dumnezeu”. S-a întâmplat adesea ca oamenii să-i recunoască pe credincioși doar prin comportarea lor, fără nici o declarație explicită la credința lor.

Prin însăși existența și caracterul vieții ei, Biserica înfățișează lumii lumina lui Dumnezeu (1Petru 2:9,10), Dar biserica mai face lucrul acesta și atunci când proclamă cu credințioșie vestea bună cu privire la Cristos, căci prin aceasta ea mărturisește că Dumnezeu a adus viața și lumina în lume prin Fiul Său.

Ca și apostolii, noi purtăm această comoară în vase de lut (2Corinteni 4:7), dar atunci când Îl predicăm pe Cristos, noi împărtășim lumii din bogățiile lui Dumnezeu.

Roadele luminii

Roadele apar imediat atunci când creștinii își îndeplinesc menirea de a fi lumini în lume. Pe de o parte, ei devin instrumente ale lui Dumnezeu în judecarea întunericului. Când oamenii aleg umblarea în lumină, ei condamnă prin aceasta întunericul (Ioan 3:20). Lumina dă la iveală răul, și prin aceasta se opune întunericului. Din această cauză, cei care poartă lumina trebuie să se aștepte la opoziție (1 Petru 4:12-19).

Nu este destul întunec în tot universul ca să stingă lumina unei plâpânde candelă.

Un alt rezultat al împlinirii acestei responsabilități de a fi lumini este aducerea altora la Dumnezeu. Este încurajator să știm că în întunericul adânc chiar cea mai slabă lumină este vizibilă de la distanță.

Poate lumina noastră este slabă; ea depinde de gradul nostru de maturizare în procesul uceniciei. Dar în întunericul în care se găsește acum lumea, chiar și o lumină slabă poate atrage suflete la Cristos.

Un ultim rezultat al acestei lumini este slăvirea lui Dumnezeu: “...ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri” (Matei 5:16).

O viață de ascultare, motivată de dragostea pentru Tatăl și dedicare în lucrarea Lui, este o viață care-I aduce slavă lui Dumnezeu. Așa s-a rugat Domnul Isus către Tatăl, cu puțin timp înainte de răstignire: “Eu te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac” (Ioan 17:4).

Pavel a avut în minte acest rezultat atunci când i-a încurajat pe credincioșii din Macedonia să strângă ajutoare pentru frații lor aflați în suferință în Iudeea. Beneficiarii ajutorului Îl vor slăvi pe Dumnezeu pentru ascultarea macedonenilor (2 Corinteni 8:1-2, 9:13). Noul Testament abundă în exemple de

oameni care L-au slăvit pe Dumnezeu, ca rezultat al credincioșiei față de Evanghelie a unor membri ai Trupului Său.

Vedem deci că atunci când strălucim ca lumini în lume, Îi aducem prin aceasta slavă lui Dumnezeu. Interesul lui Dumnezeu este pentru oameni. El vrea să-i readucă la părtășia cu El. El vrea ca ei să se bucure din nou de bogăția care rezultă dintr-o viață acordată la scopurile Lui. Strălucind ca lumini în lume, ne alăturăm și noi planului lui Dumnezeu. Orice facem în această lucrare Îi aduce slavă Lui.

W.J. Richardson – Studii biblice

Să împlinim Cuvântul

Rubrică de Maria Zamfiroiu

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi !

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să nu uiți niciodată, și să crezi în fiecare secundă a vieții tale că Dumnezeu te duce de mână, că Dumnezeu îți poartă povara, că Dumnezeu te apără, că El este prezent.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să poți să treci peste oftatul de dimineață că ziua de azi va fi grea, să încerci să uiți de durere și să ridici mâinile spre cer, să-I mulțumești că EL ți-a dat o nouă zi de trăire în ascultare de cuvântul Său.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să poți să înlocuiești indiferența pentru cei din jur și să treci peste indiferența lor pentru tine cu iubirea daruită de EL.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să nu uiți să-L rogi să te lase să-I spui toate problemele tale.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să nu uiți că dacă știi să ascuți de El, El știe întotdeauna să te sfătuiască.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...

Să înțelegi că drumul tău nu va fi doar neted. Dacă n-ar fi stânca de care să te ții cum ai ajunge în vârful muntelui ? El este stânca noastră.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă.....
Să poți ierta mult, mult de tot așa cum ne-a iertat El.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă.....
Să iubești dreptatea și smerirea.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă.....
Să poți să-I dăruiești gândurile tale ca un mănunchi imens de flori cu parfum de cer.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă.....
Să știi că povara-I la El, că El ține coșul și tu doar privești.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...
Să crezi în orice clipă că EL nu te va lăsa, să crezi că orice situație are o ieșire pentru că tu poți totul în El care te întărește.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...
Să simți că îngerii Săi te duc pe brațe ca să nu ți se lovească piciorul de o piatră.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...
Să simți că ești purtat în carul Său de biruință prin credință.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...
Să recunoști că El este Totul și tu ești nimic care capeți valoare prin El.

Să trăiești cu Dumnezeu în fiecare zi înseamnă...
Să crezi că totul va trece dar Dragostea Lui VA DĂINUI ÎN VECI !

Mărețul har...

Încă de când era copil John Newton a visat să calce pe urmele tatălui său și să devină căpitan de vas. Așa că de la frageda vârstă de 10 ani s-a îmbarcat pe vaporul tatălui său cu care a călătorit următorii 20 de ani pe apele calde și albastre ale Mediteranei și în sfârșit a ajuns căpitan.

Viața de tânăr marinar n-a însemnat doar "vâslit pe apă". Crescând, repede a învățat viciile răutății cu costurile ei teribile. S-a bătut cu tatăl său, s-a înfruntat cu ceilalți marinari, a fost biciuit pentru dezertare. Și în sfârșit a ajuns în închisoare. Pedeapsa nu l-a schimbat cu nimic și când a fost eliberat a continuat să-și trăiască viața imorală fără nici un fel de înfrânare. Ba dimpotrivă ca într-un

șir lung de evenimente tragice, s-a angajat în comerțul cu sclavi. Ca și căpitan pe vapor a făcut a viață grea atât angajaților săi cât și sclavilor pe care îi transporta. Odată a căzut de pe vapor în apă sub ochii angajaților săi marinari care în loc să-i arunce un colac de salvare i-au aruncat un harpon care l-a rănit în umăr, toți zicând că dacă îl nimerea în cap era mai bine.

Altădată pe când era să fie prins de partula de mare care căuta negustorii de sclavi, și-a aruncat în mare toți sclavii decât să se lase descoperit. Ce mizerabilă, ticăloasă și păcătoasă a ajuns să fie viața lui John Newon ! Dar în planul lui Dumnezeu era să-l scoată din aceasta și să facă ceva din el. Iată cum s-a întâmplat. Și dacă știți ceva despre vapor și despre mare ați putea să vă așezați puțin în locul lui sau în locul oricărui marinar.

Anul 1748 în luna Martie a fost vremea când marea a fost cea mai violentă. Furtuna care a început să sufle de la Nord Vest spre coasta Irlandei l-a prins pe Newton în mijlocul ei. Fulgere și trăsnete, valuri înalte au trimis echipajul la podea, au umplut vasul de apă și l-au lovit în așa hal că indiferent de eforturile depuse din răspuțeri pentru a pompa apa afară, vasul era aproape să fie rupt în bucăți.

În situația aceasta Newton, temându-se pentru viața lui a început să strige: "Dacă nu mai este nici o șansă, Dumnezeu să aibă îndurare de noi" și gândul îndurării l-a urmărit. "Ce îndurare poate să fie acolo pentru mine ?" s-a întrebat el, dar chiar așa neîncrezător, a început să se roage și mai serios. Într-un fel minunat Dumnezeu i-a răspuns și furtuna s-a potolit. Ziua de neuitat a fost 21 Martie 1748.

În sfârșit, în 1755 a renunțat la viața de marinar și după ce pocăindu-se a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor personal, a făcut mărturisirea de credință în fața lui George Whitefield și John Wesley. Îndată a început să învețe greaca și

ebraica. După graduare a făcut cerere de ordinare pentru episcopia de York însă a fost refuzat.

În 1779 a devenit rector al Universității St. Mary în Londra unde a slujit fructuos 28 de ani. Locuind în capitală și în apropierea guvernului, a ajuns să influențeze pe multe dintre autorități printre care pe W. Willberforce viitorul lider în campania de abolire a sclveiei.

A murit la 21 Decembrie 1807 sevind cu credincioșie pe Domnul și Biserica Sa, aproape 60 de ani.

Spre sfârșitul vieții deseori spunea audienței: "Memoria mea aproape că s-a dus, dar încă pot să-mi mai amintesc două lucruri: că sunt un mare păcătos și că Isus Christos este un mare Salvator".

Pe piatra sa de mormânt este scris: "John Newton preot, cândva necredincios și libertin, găsit în bogata îndurare a Domnului nostru și Mântuitorului Isus Christos, păstrat, regăsit, grațiat și desemnat să predice credința pe care multă vreme a muncit să o distrugă".

Ce altceva ar mai putea fi spus decât că acest John Newton a fost cel care a scris una dintre cele mai celebre cântări tradusă de-a lungul pământului aducând mărturia a ceea ce poate face Dumnezeu cu un suflet scos din păcat:

*Mărețul Har m-a mântuit
Pe mine de păcat
Pierdut eram dar m-a găsit,
De moarte m-a scăpat.*

*Prin har ajunge-voi în cer
Cu slavă îmbrăcat,
Și voi slăvi în veșnicii
Pe cel ce har mi-a dat.*

*Mărețul Har m-a învățat
S-o rup cu orice rău
Ce scump mi-e azi tot harul dat,
Trăiesc prin el mereu.*

*Și după zeci de mii de ani,
Din veacul minunat,
Nici cu o picătură n-a scăzut
Oceanul neseecat.*

Untdelemn în vase

- II -

Matei 25:4

Este târziu și ești obosit și când te așezi în pat gândurile negândite din timpul zilei dau năvală să-ți vorbească. Ai vrea să le ascuți, să le dai sens, să tragi concluzii, dar nu uita:

Nu uita să te rogi lui Dumnezeu înainte ca somnul să te împresoare și să șteargă din mintea ta și lupte, și sensuri și dorul de Dumnezeu.

*

* *

Ești tânăr și plin de viață. Abia ai descoperit cu mirare și încântare cine ești și acum ai vrea ca lumea întreaga să afle acest lucru. Atâtea drumuri se deschid înaintea ta, atâtea chemări te îndeamnă, dar nu uita:

Nu uita să te rogi lui Dumnezeu înainte ca iubirea să te împresoare și să te lege de altcineva.

*

* *

Ești bătrân și bolnav și fiecare zi a ta a devenit o luptă pentru supraviețuire. Mereu ai o decizie sau o provocare înaintea ta și miza e grea. Dar nu uita:

Nu uita să te rogi lui Dumnezeu și să-I încredințezi viața asta pentru care te lupți, înainte ca legăturile morții să te împresoare și să șteargă din inima ta și lupte, și sensuri și dorul de Dumnezeu.

Anca Șerban

1 februarie 2009

Pregătindu-se pentru o lungă călătorie, un tânăr creștin i-a spus prietenului său: "Cred că am pus de toate. Mai am doar de adăugat un ghid, o lampă, o oglindă, un microscop, un telescop, un volum bun de poezie, câteva biografii, un pachet cu scrisori vechi, o carte de cântece, o sabie, un ciocan și încă vreo două cărți pe care tocmai le studiez".

"Dar", i-a replicat prietenul privind spre rucsac, "nu mai ai loc". "Cum să nu", a continuat el, "este loc destul". Și împingând câteva cămăși într-o parte făcu loc Bibliei în colțul de sus al rucsacului.

Reflecții și concluzii

Matei 16 :24 Isus a zis uceicilor Săi: *"Dacă voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine , să-și ia crucea și să mă urmeze"*.

Reflecții: "VINO DUPĂ MINE", a zis Isus. Numai urmând pe Isus ne putem numi creștini. Mulți oameni își pretind numele de creștini, dar refuză să-L urmeze cu adevărat, pentru că a-L urma pe Isus implică îndeplinirea și a celorlalte condiții puse de Domnul Isus, și în loc să la interpreteze ca porunci, le consideră condiții aleatorii. Astfel :

- Să se lepede de sine: este o poruncă fără de care nu ne putem numi ucenici ai lui Isus, adică să fim alături de El și să Îl urmăm în toate. Practic să mă lepăd de sine nu înseamnă să mă depersonalizez, ci înseamnă să mă lepăd de tot ceea ce mă împiedică să-mi însușesc caracterul Lui (de umilință, de smerenie) și mă împiedică să am tot timpul o stare de părtașie cu El.
- Să-și ia crucea și să mă urmeze: este o altă condiție, căci numai astfel pot merge pe urmele Sale. A-mi lua crucea înseamnă practic a nu mai asculta șoapta "lumii", care îmi spune: "Cruță-te, căci aceasta-i calea înaltă, și să spun "NU" cum mă îndeamnă Isus, pentru că: "aceasta este calea păcătoasă", adică să resping tot ceea ce l-ar întrista pe Domnul Isus.

Deasemenea să-mi iau crucea și să Îl urmez mai înseamnă și să îmi asum orice durere care se poate suferi în trup și poate fi folositoare sufletului.

Concluzii : Pentru a avea o viață conformă cu condițiile puse de Domnul Isus, prin chemarea "Vino după mine", trebuie să-mi măsoar viața spirituală prin pierderi și nu prin câștiguri.

Isuse, Numele-ți frumos
Întrece orice cunoștință.
Prin El mi-aduci tot cerul jos
Și noi puteri de biruință.

Aristița Drăgan

SCOPUL LUI DUMNEZEU PENRU FAMILIILE NOASTRE

Motto: *"Concentrându-ne asupra noastră înșine, nu ne vom descoperi niciodată scopul vieții. Totul începe cu Dumnezeu."*

În Proverbe ni se spune atât de sugestiv că "ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui."

Aici, termenul "bunătate" ar putea fi extins la "blândețe", "autocontrol", "înfrânare", "milă", "respect", într-un cuvânt, chipul lui Dumnezeu reflectat în interiorul omului.

Biblia ne învață să avem o atitudine smerită față de partenerul nostru. Când nu avem o astfel de atitudine, suntem mândri și nu mai reflectăm chipul divin în viața noastră. Mândria este "rugina" oricărei bune relații de căsătorie. Ea erodează cele mai nobile și alese sentimente. Mândria te așează pe o treaptă mai sus față de partenerul tău. Atunci când te vezi mai sus decât soțul sau soția ta, de fapt, tu îl desconsideri, îl tratezi ca fiindu-ți inferior, ceea ce e o atitudine păcătoasă. Prin păcat, chipul lui Dumnezeu este afectat, nu se mai reflectă în noi.

Relația ruptă dintre unul din soți și Dumnezeu determină și deteriorarea relației dintre cei doi parteneri. Căsătoria arată ca o piramidă, având în vârf pe Dumnezeu iar la bază soțul și soția, fiecare de o parte. Cu cât cei doi se vor apropia mai mult de Creatorul lor, se vor apropia mai mult și unul de celălalt. Ascultarea de Stăpânul nostru are drept consecință reflectarea chipului Său în viețile noastre. Noi nu suntem obligați de Hristos să purtăm chipul Lui. Am fost înzestrați cu voință liberă, de aceea, este decizia noastră dacă alegem să purtăm sau nu chipul Sau. A-i oferi soțului sau soției tale chipul lui Dumnezeu reflectat în tine, zilnic, la bine și la greu, în sărăcie și abundență, în sănătate și în boală, este cel mai frumos și mai special dar pe care poți să îl așezi în inima lui. Dacă unul din soți va arăta celuilalt chipul divinității, aceasta îl va determina și pe partener să-și dorească să aibă chipul lui Hristos "săpat" în adâncul ființei sale. Ambii parteneri, având și manifestând chipul și imaginea lui Dumnezeu, rezultatul este o căsnicie după voia Sa.

Așa cum luna ia toată lumina de la soare și o reflectă, tot așa și noi luăm

Ionut s-a întrecut cu măsura, iar mămica lui l-a trimis drept pedeapsă în dormitor. După un timp, Ionuț reappare în sufragerie și își informează mama că s-a gândit la cele întâmplare și s-a rugat la Domnul Isus.

"Foarte bine, Ionut," îi spune mama multumită. "Dacă L-ai rugat pe Domnul Isus să te ajute să te porți frumos, să știi că El te va ajuta!"

"Oh, nu, nu L-am rugat să mă ajute pe mine", îi răspunde Ionuț pe un ton serios. "L-am rugat să te ajute pe tine să ai răbdare cu mine!"

tot chipul de la Domnul Isus și îl reflectăm în viețile noastre. Fără El, noi suntem în întuneric, suntem întunecați în interiorul nostru dar prin El și alături de El, suntem în lumină și reflectăm lumină - Lumina Sa...

Dacă vrem să avem imaginea lui Hristos, trebuie să avem o dragoste aparte pentru partenerul nostru, o

dragoste care să fie esența desăvârșirii, a perfecțiunii - motorul, forța motrice a căsniciei noastre.

În 2 Corinteni 3:18 ni se spune că noi, soții creștini, suntem schimbați în același chip ca al Lui, din slavă în slavă, prin puterea Domnului. Așa că nu ne putem scuza spunând că nu putem manifesta chipul Sau față de partenerul nostru prea morocănos... sau taciturn... sau egoist... sau certăreț... pentru că ni s-a dat deja toată puterea de a purta chipul lui Hristos în noi. Decizia de a ne însuși această putere ne aparține nouă, însă...

Manifestarea chipului divin poate avea loc doar prin puterea Duhului Sfânt. Doar El poate reflecta imaginea lui Hristos în noi și totodată rodi cele nouă roade ale sale în ființa noastră. Oglindirea chipului divin în adâncul ființei noastre este un întreg proces. Modelarea noastră ca parteneri este un proces ce implică voința noastră, sentimentele, structura noastră interioară, dragostea care este esența, liantul căsniciei noastre. Dacă ne vom ruga ca imaginea lui Dumnezeu să se reflecte în viețile noastre, El este credincios și drept ca să ne dea ajutorul Său!

Domnul nostru are gânduri de pace pentru căsniciile noastre, vrea să ne dea un viitor și o nădejde, binecuvântare în familie, în toate aspectele ei, fizic, emoțional, spiritual, financiar. El vrea să binecuvânteze comunicarea dintre noi, dragostea noastră, intimitatea, timpul petrecut împreună, ca noi să putem experimenta toată bucuria, semnificația și împlinirea căsătoriei.

Fiți siguri că Dumnezeu vă va acorda tot sprijinul necesar pentru a vă revigora, reîmprospăta relația voastră de căsătorie. Faceți-vă partea, fiind convinși că Domnul întotdeauna și-o face pe a Lui. Trăiți-vă viața de căsătorie la parametrii intenționați de Dumnezeu încă de la început! Nu vă multumiți cu mai puțin! Cereți-i lui Dumnezeu tot ce are El mai bun pentru voi și căsătoria voastră. Îndrăzniți! Mai sunt multe alte binecuvântări pe care nu le-ați revendicat încă!

*Mihaela Gheorghe – coordonator
Organizația "Mesagera pt.Hristos" - Roma*

Popoarele Bibliei: **Grecii**

Grecia s-a ridicat ca putere predominantă pe scena lumii cam pe la sfârșitul perioadei de timp acoperite de relatările Vechiului Testament. Grecii au exercitat o mare influență în modelarea vieții din Israel. Deasemenea, cultura greacă a pavat drumul pentru răspândirea Evangheliei și a creștinismului în primul secol de după moartea și învierea lui Christos.

Un conducător de oști din istoria lumii, Alexandru Macedon (336 – 323 î.H), imperiul grecilor s-a extins asupra întregii Asii Mici, asupra Egiptului și a ajuns în India. Grecii au dominat lumea prin forță și prin cultură. Procesul de răspândire a civilizației grecești în țările cucerite poartă numele de „elenism” sau „elenizare” (derivat de la „Helenas” = Grecia). Limba greacă a devenit în scurt timp limba dominantă în toate țările.

Chiar și după ridicarea puterii imperiale a Romei, Grecia a dominat lumea prin cultură. Istoricii spun astăzi că: „Roma domina lumea prin forță, dar Atena domina Roma prin rafinament, arte și filozofie”.

Pentru evreii „elenizarea” a însemnat un atentat la identitatea națională și religioasă. Antioch Epifaniu a dus obrăznicia de cuceritor atât de departe încât a intrat călare în Templu, a spurcat locașul de închinăciune aducând o turmă de porci înăuntru și a așezat în Sfânta Sfințelor o statuie păgână. După o perioadă de adânci suferințe, orgoliul național a răbufnit violent și evreii s-au scuturat de sub jugul grecesc prin răscoala numită „a Macabeilor”. Evreii au cunoscut apoi o scurtă perioadă de libertate, curmată de invazia Legiunilor romane.

Grecii au lăsat în Israel urme adânci. Ținutul din Nord-Estul țării a găzduit mulți colonizatori greci, care au format zece cetăți. Provincia s-a numit „Decapolis”.

În Ioan 12:20 găsim scris că „Niște greci din cei ce se suiseră să se închine la praznic, s-au apropiat de Filip și i-au zis: „Domnule, am vrea să vedem pe Isus”. Această întâmplare a fost semnul care i-a anunțat Domnului Isus declanșarea „ceasului” stabilit de providența divină pentru moartea Sa (Ioan 12:23-29).

În Noul Testament, termenul „grecii” se referă, prin extindere, la toți oamenii influențați de cultura greacă și care trăiau între granițele fostului imperiu (Marcu 7:26). Ținând seama de acest lucru, înțelegem de ce apostolul Pavel împărțea lumea de atunci în Iudei, Greci și barbari (sau oameni necivilizați de influența Atenei). Apostolul Pavel a fost un cercetător al civilizației grecești, un familiarizat cu poezia greacă (Tit 1:12) și cu jocurile Olimpice (numite la început „Jocurile Istmic”). Clădind pe imagini cunoscute de toți, apostolul descrie viața creștină folosind metafore sportive: „luptă”, „alergare”, „alergare după rânduie”, „supunerea la tot felul de înfrânări”, „cunună de biruitor”, etc.

Unul dintre cele mai simbolice momente ale relatărilor din cartea Faptele Apostolilor este confruntarea dintre apostolul Pavel și înțelepții filosofi ai Ateiei. Dincolo de dialogul omenesc, s-au înfruntat atunci două concepte filozofice despre lume și viață. Cei prezenți au avut de ales între vorbăria sterilă și batjocoritoare a căutărilor omenesti și ascultarea de porunca divină, care oferea tuturor viața pe calea pocăinței și credinței în Christos (Fapte 17:15-34).

Dominația mondială a grecilor a fost anunțată dinainte de profetul daniel în Tâlmăcirea visului lui Nebucadnețar și în celelalte viziuni ale lui (Daniel 11:3-55).

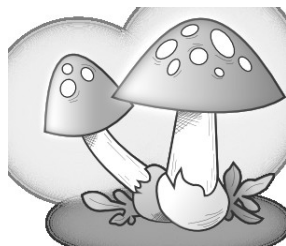

Poftă bună!

Pateuri cu ciuperci

Ingrediente: un pachet de foietaj, 500 g ciuperci, 100 g cașcaval, două cepe, un ardei gras, 30 g semințe de susan, roșiile cherry, sare, piper, ulei de floarea-soarelui, pătrunjel, smântână.

- 1 Foietajul se dezgheață, apoi se taie în pătrate egale. Cepele se curăță de foi, se spală și se toacă mărunt.
- 2 Ciupercile se curăță de piele, se spală și li se îndepărtează piciorușul. Ardeiul se curăță de semințe, apoi se toacă mărunt.
- 3 Se amestecă ceapa cu ardeii, semințele de susan și piciorușele ciupercilor, se condimentează cu sare și piper după gust și se călesc timp de zece minute în uleiul încins.
- 4 Se umplu pălărioarele ciupercilor cu acest amestec și se așează pe un platou. Se stropește o tavă cu apă rece, se așează pătratele de foietaj și deasupra lor se pun ciupercile umplute.
- 5 Se introduce tava în cuptor și se coc. Se scot din tavă, se presară pătrunjel și cașcaval ras, apoi se servesc alături de roșiile cherry tăiate în felii.

Prăjitură cu mere finlandeză

Ingrediente aluat: 300 gr margarina rama sau unt, 200 gr zahăr, 4 ouă, 100 gr nucă măcinată, 400 gr făină, 1 linguriță scorțișoară

Ingrediente umplutura : 1,5 kg mere (poate să fie chiar și 2 kg), 4 ouă, 200 ml lapte, 8 linguri zahăr, 2 plicuri zahăr vanilat, 1 esență vanilie

Preparare: Pentru aluat, amestecăm într-un vas margarina (unt) cu zahărul, apoi adăugăm pe rând ouăle, apoi făina, 100gr nucă măcinată (sau migdale macinate) și 1 linguriță de scorțișoară. Amestecăm bine până se omogenizează compoziția. Aluatul obținut va fi mai moale.

În tavă se pune hartie de copt iar aluatul se întinde în tavă cu mâna umezită în apă rece, în așa fel încât pe margini aluatul să fie ridicat.

Merele le curățăm, le îndepărtăm cotorul și le feliem subțire. Feliile de mere le aezăm peste aluat cât mai des. Cele 4 ouă le batem puțin cu furculița împreună cu 8 linguri de zahăr, adăugăm esența de vanilie și la sfârșit punem și cei 200ml de lapte.

Această compoziție o turnăm peste merele așezate pe aluat, presărăm deasupra cele 2 plicuri cu zahăr vanilat și dăm tava la cuptorul preîncălzit pentru circa 40 min la foc mic.

Adevărata căutare! Prajitura se lasă să se răcească și numai atunci se taie.

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate aceste lucruri vi se vor adăuga asupra.” (Matei 6,33).

Sfaturi utile

Într-o seară, un student pe nume John stătea de vorbă cu un alt John, portarul universității. După ce au vorbit câteva minute, John i-a spus portarului:

S-a făcut târziu, poate că tu trebuie să mergi acasă și să îți schimbi haina.

- O, după ce destălegă înăișteasingură pe care o am, răspunse portarul, și-I sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru ea.

- Atunci, mi s-a părut că mi s-a spus că sunt presărați cu puțin zahăr.

- N-am băut decât un pahar cu apă azi și-I sunt recunoscător Domnului pentru el.

Salutăm surorile născute în luna februarie.
- Dar e târziu și poți rămâne pe-afară când porțile se vor încuia. Pentru ce-ți vei mulțumi atunci lui Dumnezeu?
cu: Isaia 54:10

- Îi voi mulțumi pentru picuțele uscate pe care voi dormi.

- John, a spus tânărul, tu-I mulțumești lui Dumnezeu când nu ai cu ce să te îmbraci, ce să mănânci și unde să îți pui capul? Cum de poți să găsești motive de mulțumire? *„ce Domnul, care are milă de tine.”*

- Îi mulțumesc, a spus atunci același tânăr, pentru că mi-a dat viața și dorința să-L slujesc.

John Wesley era student la Oxford, când a avut această discuție cu portarul. Din acea zi, el a început treptat să devină conștient de lipsa unei vieți spirituale. În credința aceluia om simplu era ceva ce lui îi lipsa cu desăvârșire.

„E mai de preț să fii un sărac virtuos decât un bogat orgolios.”
(Cervantes)

